

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ  
της 26ης Απριλίου 1994 \*

Στην υπόθεση C-228/92,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Finanzgericht Düsseldorf (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ

**Roquette Frères SA**

και

**Hauptzollamt Geldern,**

η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς το κύρος του κανονισμού (ΕΟΚ) 2719/75, της 24ης Οκτωβρίου 1975, περί καθορισμού των νομισματικών εξισωτικών ποσών καθώς και ορισμένων ποσοστών απαραίτητων για την εφαρμογή τους (JO L 276, σ. 7),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

συγκείμενο από τους Ο. Due, Πρόεδρο, G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, M. Díez de Velasco, D. A. O. Edward, προέδρους τμήματος, Κ. Ν. Κακούρη, R. Joliet, F. A. Schockweiler, G. C. Rodríguez Iglesias, F. Grévisse, M. Zuleeg, P. J. G. Kapteyn, και J. L. Murray (εισηγητή), δικαστές,

\* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

γενικός εισαγγελέας: M. Darmon

γραμματέας: D. Louterman-Hubeau, κύρια υπάλληλος διοικήσεως,

λαμβάνοντας υπόψη τις γραπτές παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

— η Roquette Frères, εκπροσωπούμενη από τον Heinrich Günther, δικηγόρο Mannheim,

— η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Ulrich Wölke, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας,

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τις προφορικές παρατηρήσεις της Roquette Frères, εκπροσωπούμενης από τους Hein Weil, δικηγόρο Παρισιού, και Heinrich Günther, δικηγόρο Mannheim, και της Επιτροπής, κατά τη συνεδρίαση της 16ης Ιουνίου 1993,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 27ης Οκτωβρίου 1993,

εκδίδει την ακόλουθη

### Απόφαση

- <sup>1</sup> Με Διάταξη της 29ης Ιανουαρίου 1992, που περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 20 Μαΐου 1992, το Finanzgericht Düsseldorf υπέβαλε, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, δύο προδικαστικά ερωτήματα, σχετικά αφενός μεν με το κύρος του κανονισμού (ΕΟΚ) 2719/75 της Επιτροπής, της 24ης Οκτωβρίου 1975, περί καθορισμού των νομισματικών εξισωτικών ποσών καθώς και ορισμένων συντελεστών απαραίτητων για την εφαρμογή τους (JO L 276, σ. 7), αφετέρου δε με τα διαχρονικά αποτελέσματα μιας πιθανής αναγνώρισεως του ανισχύρου του κανονισμού αυτού.

- 2 Τα ερωτήματα αυτά υποβλήθηκαν στο πλαίσιο μιας διαφοράς μεταξύ της εταιρίας Roquette και του Hauptzollamt Geldern λόγω της εισπράξεως, εκ μέρους του δευτέρου, νομισματικών εξισωτικών ποσών (στο εξής: NEΠ).
- 3 Η Επιτροπή εξέδωσε τον ως άνω κανονισμό 2719/75 βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) 974/71 του Συμβουλίου, της 12ης Μαΐου 1971, περί ορισμένων μέτρων συγκυριακής πολιτικής που πρέπει να ληφθούν στον γεωργικό τομέα ως συνέπεια της προσωρινής διευρύνσεως των περιθωρίων διακυμάνσεως των νομισμάτων ορισμένων κρατών μελών (ΕΕ, ειδ. έκδ. 03/006, σ. 192).
- 4 Ο κανονισμός 2719/75 καθόρισε, μεταξύ άλλων, τα NEΠ τα οποία εφαρμόζονται στον αραβόσιτο καθώς και σε διάφορα παράγωγα αυτού προϊόντα και τα οποία έπρεπε να επιβάλλονται ιδίως επί των εισαγωγών των προϊόντων αυτών στη Γερμανία.
- 5 Στη συνέχεια, τα NEΠ τα οποία εφαρμόζονται ιδίως στα παράγωγα του αραβοσίτου προϊόντα αποτέλεσαν αντικείμενο διαδοχικών κανονισμών. Εξ αυτών, οι κανονισμοί (ΕΟΚ) της Επιτροπής 652/76, της 24ης Μαρτίου 1976, περί τροποποίησης των νομισματικών εξισωτικών ποσών κατόπιν της εξελίξεως της συναλλαγματικής ισοτιμίας του γαλλικού φράγκου (JO L 79, σ. 4), 1910/76, της 30ής Ιουλίου 1976, (JO L 208, σ. 1) και 2466/76, της 8ης Οκτωβρίου 1976 (JO L 280, σ. 1), περί τροποποίησης των NEΠ, και 938/77, της 29ης Απριλίου 1977, περί καθορισμού των νομισματικών εξισωτικών ποσών καθώς και ορισμένων συντελεστών απαιτήτων για την εφαρμογή τους (JO L 110, σ. 6), αναγνωρίστηκαν ως ανίσχυροι από το Δικαστήριο, λόγω παραβάσεως του ως άνω βασικού κανονισμού 974/71 και του άρθρου 43, παράγραφος 3, της Συνθήκης, καθόσον θέσπισαν ένα σύστημα υπολογισμού των NEΠ επί των μεταποιημένων με βάση τον αραβόσιτο προϊόντων, των οποίων η τιμή εξαρτάται από αυτήν του αραβοσίτου, το οποίο σύστημα καθιέρωσε για τα διάφορα προϊόντα, που προέκυπταν από τη μεταποίηση δεδομένης ποσότητας αραβοσίτου εντός ορισμένης αλυσίδας παραγωγής, NEΠ των οποίων το ποσό ανερχόταν σε ύψος σαφώς ανώτερο από το NEΠ που ίσχυε για τη δεδομένη αυτή ποσότητα αραβοσίτου (βλ. αποφάσεις της 15ης Οκτωβρίου 1980, 4/79, *Providence agricole de la Champagne*, Rec. 1980, σ. 2823, σκέψη 41, 109/79, *Maïseries de Beauce*, Rec. 1980, σ. 2883, σκέψη 41, και 145/79, *Roquette Frères*, Rec. 1980, σ. 2917, σκέψη 48).
- 6 Το Δικαστήριο αναγνώρισε ως ανίσχυρο τον κανονισμό 652/76 καθόσον επίσης καθόρισε τα νομισματικά εξισωτικά ποσά που εφαρμόζονται στο άμυλο αραβοσίτου επί άλλης βάσεως και όχι επί της τιμής παρεμβάσεως του αραβοσίτου μειωμένης κατά το ποσό της επιστροφής λόγω παραγωγής αμύλου (βλ. την προαναφερθείσα απόφαση *Roquette*, σκέψη 48).

- 7 Το ανίσχυρο του κανονισμού 652/76 είχε ως αποτέλεσμα το ανίσχυρο των διατάξεων των μεταγενεστέρων κανονισμών της Επιτροπής που είχαν ως αντικείμενο την τροποποίηση των ΝΕΠ που εφαρμόζονταν στα εν λόγω παράγωγα προϊόντα (βλ. την προαναφερθείσα απόφαση Roquette, σκέψη 2, του διατάκτικού).
- 8 Το Δικαστήριο αποφάνθηκε ομοίως ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) 2140/79, περί καθορισμού των νομισματικών εξισωτικών ποσών καθώς και ορισμένων συντελεστών και ποσοστών απαραίτητων για την εφαρμογή τους (JO L 247, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1541/80 (JO L 156, σ. 1), έπρεπε να θεωρείται ότι αναγνωρίστηκε σιωπηρώς ως ανίσχυρος με την προαναφερθείσα απόφαση Roquette, στο μέτρο που ο κανονισμός αυτός αναφερόταν στον αναγνωρισθέντα ως ανίσχυρο κανονισμό 652/76 και τροποποιούσε τα ΝΕΠ που εφαρμόζονταν στα επίδικα στην υπόθεση αυτή προϊόντα (απόφαση της 22ας Μαΐου 1985, 33/84, Fragd, Συλλογή 1984, σ. 1605, σκέψη 13).
- 9 Εν τω μεταξύ, η Επιτροπή, συμμορφούμενη με τις αποφάσεις περί αναγνωρίσεως του ανισχύρου που εκδόθηκαν το 1980, εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΟΚ) 3013/80, της 21ης Νοεμβρίου 1980, περί τροποποιήσεως του κανονισμού (ΕΟΚ) 2140/79, όσον αφορά ορισμένα νομισματικά εξισωτικά ποσά, καθώς και τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2803/80, όσον αφορά ορισμένες επιστροφές λόγω εξαγωγής στον τομέα των δημητριακών (JO L 312, σ. 12).
- 10 Από τη δικογραφία προκύπτει ότι η Roquette εισήγαγε στη Γερμανία προϊόντα παράγωγα του αραβοσίτου (άμυλο, δεξτρίνη και διαλυτό άμυλο), γαλλικής προελεύσεως. Για το σύνολο των εμπορευμάτων που εισήχθησαν τον Ιανουάριο του 1976, η γερμανική τελωνειακή διοίκηση αξίωσε από τη Roquette την καταβολή των ΝΕΠ που καθορίζει ο κανονισμός 2719/75.
- 11 Η Roquette προσέβαλε την πράξη επιβολής των ΝΕΠ ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου επικαλούμενη το παράνομο του κανονισμού 2719/75.

12 Κρίνοντας ότι ο κανονισμός 2719/75 ήταν πράγματι παράνομος για τους ίδιους λόγους τους οποίους διαλαμβάνουν οι τρεις προαναφερθείσες αποφάσεις Providence Agricole de la Champagne, Maïseries de Beauce και Roquette Frères, το εθνικό δικαστήριο ανέστειλε τη διαδικασία και ζήτησε από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των ακολούθων ερωτημάτων:

«Α) Είναι ανίσχυρος ο κανονισμός (ΕΟΚ) 2719/75 της Επιτροπής, της 24ης Οκτωβρίου 1975, περί καθορισμού των νομισματικών εξισωτικών ποσών, καθώς και ορισμένων συντελεστών απαιτητών για την εφαρμογή τους

- I) καθόσον καθορίζει τα νομισματικά εξισωτικά ποσά που εφαρμόζονται σε κάθε προϊόν που προκύπτει από τη μεταποίηση δεδομένης ποσότητας αραβοσίτου ως βασικού προϊόντος, εντός ορισμένης αλυσίδας παραγωγής, σε επίπεδο τέτοιο ώστε το άθροισμα των ποσών αυτών να ανέρχεται σε συνολικό ύψος σαφώς ανώτερο από το νομισματικό εξισωτικό ποσό που ισχύει για τη χρησιμοποιηθείσα ποσότητα αραβοσίτου;
- II) καθόσον καθορίζει τα νομισματικά εξισωτικά ποσά που εφαρμόζονται στο άμυλο αραβοσίτου και στα παράγωγά του προϊόντα επί άλλης βάσεως και όχι επί της τιμής παρεμβάσεως του αραβοσίτου μειωμένης κατά το ποσό της επιστροφής κατά την παραγωγή του αμύλου;

B) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως:

Στην υπό κρίση υπόθεση, δικαιούται ο εισαγωγέας, ο οποίος, με τις ενστάσεις που υπέβαλε και την ένδικη προσφυγή ακυρώσεως, έπραξε ό, τι μπορούσε και όφειλε νομίμως να πράξει, για να εμποδίσει την επιδικη πράξη επιβολής να καταστεί απρόσβλητη, σε περίπτωση ακυρότητας του κανονισμού (ΕΟΚ) 2719/75 της 24ης Οκτωβρίου 1975, να επικαλεστεί την ακυρότητα αυτή στο πλαίσιο της υπό κρίση φορολογικής διαφοράς;»

**Επί του κύρους του κανονισμού 2719/75**

- 13 Διαπιστώνεται εκ προοιμίου ότι, όπως αναγνωρίζει η Επιτροπή, αφενός μεν τα ΝΕΠ που επιβάλλονται επί των εισαγωγών αμύλου, διαλυτού αμύλου και δεξτρίνης στη Γερμανία υπερβαίνουν σαφώς το ΝΕΠ που εφαρμόζεται στην αντίστοιχη χρησιμοποιηθείσα ποσότητα αραβοσίτου, αφετέρου δε ο κανονισμός 2719/75 καθορίζει τα ΝΕΠ που εφαρμόζονται στο άμυλο αραβοσίτου και στα παράγωγά του επί άλλης βάσεως αντί επί της τιμής παρεμβάσεως του αραβοσίτου μειωμένης κατά το ποσό της επιστροφής κατά την παραγωγή του αμύλου.
- 14 Συνεπώς, ο κανονισμός 2719/75 είναι πράγματι ανίσχυρος για τους ίδιους λόγους με αυτούς που εκτίθενται στις προαναφερθείσες αποφάσεις *Providence Agricole de la Champagne, Maiseries de Beauce και Roquette Frères*.
- 15 Όπως υποστήριξε η Επιτροπή κατά τη διαδικασία, το ανίσχυρο του κανονισμού 2719/75 συνεπάγεται το ανίσχυρο των διατάξεων των κανονισμών (ΕΟΚ) της Επιτροπής 2829/75, της 31ης Οκτωβρίου 1975 (JO L 284, σ. 1), 512/76, της 5ης Μαρτίου 1976 (JO L 60, σ. 1), 572/76, της 15ης Μαρτίου 1976 (JO L 68, σ. 5), και 618/76, της 18ης Μαρτίου 1976 (JO L 75, σ. 1), περί τροποποίησης των νομισματικών εξισωτικών ποσών που εφαρμόζονται στα επίδικα παράγωγα προϊόντα καθώς και του κανονισμού (ΕΟΚ) 271/76, της 6ης Φεβρουαρίου 1976, περί τροποποίησης των νομισματικών εξισωτικών ποσών κατόπιν της εξελίξεως της συναλλαγματικής ισοτιμίας της ιταλικής λιρέτας (JO L 34, σ. 1), δεδομένου ότι πάσχουν από το ίδιο πρόδηλο σφάλμα υπολογισμού των νομισματικών εξισωτικών ποσών που εφαρμόζονται στα επίδικα παράγωγα προϊόντα (βλ. απόφαση *Fragd*, προαναφερθείσα, σκέψη 13).
- 16 Ενόψει των ανωτέρω σχέσεων, στο πρώτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι ο κανονισμός 2719/75 είναι ανίσχυρος, καθόσον καθορίζει τα ΝΕΠ που εφαρμόζονται σε κάθε προϊόν που προκύπτει από τη μεταποίηση αραβοσίτου εντός ορισμένης αλυσίδας παραγωγής σε επίπεδο τέτοιο, ώστε το άθροισμα των ποσών αυτών να ανέρχεται σε συνολικό ύψος σαφώς ανώτερο από το ΝΕΠ που ισχύει για τη χρησιμοποιηθείσα ποσότητα αραβοσίτου και καθόσον καθορίζει τα νομισματικά εξισωτικά ποσά που εφαρμόζονται στο

άμυλο αραβοσίτου και στα παράγωγά του προϊόντα επί άλλης βάσεως αντί επί της τιμής παρεμβάσεως του αραβοσίτου μειωμένης κατά το ποσό της επιστροφής κατά την παραγωγή του αμύλου, όπως επίσης είναι ανίσχυροι και οι κανονισμοί περί τροποποιήσεως ή αντικαταστάσεως που πάσχουν από το ίδιο πρόβλημα σφάλμα υπολογισμού των ΝΕΠ τα οποία εφαρμόζονται στα επίδικα παράγωγα προϊόντα.

### **Επί των διαχρονικών αποτελεσμάτων της αναγνώρισεως του ανισχύρου με προδικαστική απόφαση**

- 17 Πρέπει να επισημανθεί ότι οι προδικαστικές αποφάσεις του Δικαστηρίου, οι οποίες αναγνωρίζουν το ανίσχυρο μιας πράξεως κοινοτικού οργάνου, έχουν καταρχήν αναδρομικό αποτέλεσμα, όπως οι ακυρωτικές αποφάσεις.
- 18 Κατά συνέπεια, οι εθνικοί οργανισμοί πρέπει να μεριμνούν για την επιστροφή των ποσών τα οποία εισέπραξαν αχρεωστήτως βάσει κοινοτικών κανονισμών των οποίων το ανίσχυρο αναγνώρισε στη συνέχεια το Δικαστήριο (βλ. απόφαση της 12ης Ιουνίου 1980, 130/79, Express Daily Foods, Rec. 1980, σ. 1887, σκέψη 14).
- 19 Το Δικαστήριο διαθέτει ωστόσο την ευχέρεια να περιορίσει χρονικά τα αποτελέσματα της αναγνώρισεως, με προδικαστική απόφαση, του ανισχύρου ενός κοινοτικού κανονισμού. Η δυνατότητα αυτή δικαιολογείται συγκεκριμένα από την ερμηνεία του άρθρου 174 της Συνθήκης, λαμβανομένης υπόψη της αναγκαίας συνοχής μεταξύ της προδικαστικής παραπομπής για την εκτίμηση του κύρους μιας πράξεως και της προσφυγής ακυρώσεως, οι οποίες αποτελούν τους δύο τρόπους εφαρμογής του ελέγχου νομιμότητας που προβλέπει η Συνθήκη.
- 20 Η ευχέρεια περί χρονικού περιορισμού των αποτελεσμάτων του ανισχύρου ενός κοινοτικού κανονισμού, είτε στα πλαίσια του άρθρου 173 είτε στα πλαίσια του άρθρου 177, αποτελεί αρμοδιότητα η οποία έχει επιφυλαχθεί στο Δικαστήριο από τη Συνθήκη, χάριν της ομοιόμορφης εφαρμογής του κοινοτικού δικαίου σ' ολόκληρη την Κοινότητα (βλ. απόφαση της 27ης Φεβρουαρίου 1985, 112/83, Produits de maïs, Συλλογή 1985, σ. 719, σκέψη 17).

- 21 Ός εκ τούτου, το Δικαστήριο, με τις προαναφερθείσες αποφάσεις *Providence Agricole de la Champagne* (σκέψη 46), *Maïseries de Beauce* (σκέψη 46) και *Roquette* (σκέψη 53), έκρινε, βασιζόμενο στις επιταγές της ασφαλείας δικαίου, ότι η αναγνώριση του ανισχύρου του καθορισμού των ΝΕΠ δεν επέτρεπε να τεθούν υπό αμφισβήτηση η εισπραξη ή η καταβολή των ΝΕΠ στις οποίες προέβησαν οι εθνικές αρχές βάσει κανονισμών που αναγνωρίστηκαν ως ανίσχυροι, για τον πριν την ημερομηνία της αναγνώρισεως του ανισχύρου χρόνο.
- 22 Διαπιστώνεται ότι οι ίδιοι λόγοι ασφαλείας δικαίου, τους οποίους έλαβε υπόψη το Δικαστήριο στις ως άνω αποφάσεις, αποκλείουν κατ' αρχήν τη δυνατότητα να τεθούν υπό αμφισβήτηση η εισπραξη ή καταβολή ΝΕΠ στις οποίες προέβησαν οι εθνικές αρχές βάσει κανονισμού ο οποίος αναγνωρίστηκε ως ανίσχυρος με την παρούσα απόφαση, για τον πριν από την έκδοση της αποφάσεως αυτής χρόνο.
- 23 Το δεύτερο ερώτημα, που υπέβαλε το *Finanzgericht Düsseldorf* υπό το φως των ως άνω αποφάσεων της 15ης Οκτωβρίου 1980, αποσκοπεί στη διευκρίνιση των συνεπειών του περιορισμού των διαχρονικών αποτελεσμάτων της παρούσας αποφάσεως, όσον αφορά την προσφεύγουσα της κύριας δίκης.
- 24 Αυτό το ερώτημα του εθνικού δικαστηρίου αφορά το ζήτημα αν ένας εισαγωγέας, ο οποίος έχει υποβάλει, όπως η προσφεύγουσα της κύριας δίκης, ένσταση ενώπιον των διοικητικών αρχών και εν συνεχεία προσφύγει δικαστικώς κατά της αποφάσεως περί εισπράξεως ΝΕΠ, προβάλλοντας το ανίσχυρο του κοινοτικού κανονισμού βάσει του οποίου εκδόθηκε η προσβαλλομένη απόφαση, δικαιούται να επικαλεστεί, προς ευδοκίμηση της προσφυγής του, το ανίσχυρο ενός κανονισμού το οποίο αναγνώρισε το Δικαστήριο στα πλαίσια της ίδιας ένδικης διαφοράς.
- 25 Πρέπει να υπομνησθεί συναφώς ότι εναπόκειται στο Δικαστήριο, όταν κάνει χρήση της δυνατότητάς του να περιορίσει ως προς το παρελθόν τα αποτελέσματα της αναγνώρισεως, με προδικαστική απόφαση, ενός κοινοτικού κανονισμού ως ανισχύρου, να προσδιορίσει αν η εξαίρεση από αυτόν τον περιορισμό του διαχρονικού αποτελέσματος στην οποία μπορεί να προβεί με την απόφασή του, μπορεί να προβλέπεται υπέρ του διαδίκου της κυρίας δίκης που άσκησε την προσφυγή ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου κατά της εθνικής πράξεως εφαρμογής του κανονισμού, ή εάν, αντιστρόφως, η αναγνώριση του ανισχύρου του κανονισμού, η οποία έχει αποτελέσματα μόνο στο μέλλον, συνιστά επαρκή θεραπεία και ως προς τον διάδικο αυτό (βλ. απόφαση *Produits de Maïs*, προαναφερθείσα, σκέψη 18).



- 26 Στην περίπτωση που ένας διάδικος, όπως η προσφεύγουσα της κύριας δίκης, έχει προσβάλει ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου μια απόφαση εισπράξεως ΝΕΠ εκδοθείσα βάσει ανίσχυρου κοινοτικού κανονισμού, ένας τέτοιος περιορισμός ως προς το παρελθόν των αποτελεσμάτων της αναγνωρίσεως του ανίσχυρου με προδικαστική απόφαση θα είχε ως συνέπεια την απόρριψη της προσφυγής κατά της επίδικης αποφάσεως εισπράξεως από το ως άνω εθνικό δικαστήριο, ενώ ο κανονισμός βάσει του οποίου εκδόθηκε η απόφαση αυτή έχει αναγνωρισθεί ως ανίσχυρος από το Δικαστήριο στο πλαίσιο της ίδιας δίκης.
- 27 Συνεπώς, ένας επιχειρηματίας όπως η προσφεύγουσα της κύριας δίκης θα εστερείτο του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, σε περίπτωση παραβιάσεως της κοινοτικής νομιμότητας από τα όργανα, και θα διακυβευόταν το χρήσιμο αποτέλεσμα του άρθρου 177 της Συνθήκης.
- 28 Κατά συνέπεια, ένας επιχειρηματίας, όπως η προσφεύγουσα της κύριας δίκης, ο οποίος, πριν από την ημερομηνία εκδόσεως της παρούσας αποφάσεως, άσκησε ενώπιον εθνικού δικαστηρίου προσφυγή στρεφόμενη κατ' αποφάσεως εισπράξεως ΝΕΠ εκδοθείσας βάσει του κοινοτικού κανονισμού που αναγνωρίσθηκε ως ανίσχυρος με την παρούσα απόφαση, δικαιούται να επικαλεστεί το ανίσχυρο αυτό στα πλαίσια της κύριας δίκης.
- 29 Το ίδιο δικαίωμα έχουν οι επιχειρηματίες οι οποίοι, πριν την ως άνω ημερομηνία υπέβαλαν διοικητική ένσταση προκειμένου να τους επιστραφούν ΝΕΠ που κατέβαλαν βάσει του κανονισμού αυτού.
- 30 Ενόψει των ανωτέρω σκέψεων, στο δεύτερο ερώτημα του εθνικού δικαστηρίου πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι ένας επιχειρηματίας, ο οποίος, πριν την ημερομηνία εκδόσεως της παρούσας αποφάσεως, άσκησε ενώπιον εθνικού δικαστηρίου προσφυγή στρεφόμενη κατ' αποφάσεως εισπράξεως ΝΕΠ εκδοθείσας βάσει κοινοτικού κανονισμού που αναγνωρίσθηκε ως ανίσχυρος με την παρούσα απόφαση, δικαιούται να επικαλεστεί το ανίσχυρο αυτό στο πλαίσιο της δίκης ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Το ίδιο δικαίωμα έχουν οι επιχειρηματίες οι οποίοι, πριν την ως άνω ημερομηνία, υπέβαλαν διοικητική ένσταση προκειμένου να τους επιστραφούν ΝΕΠ που κατέβαλαν βάσει του κανονισμού αυτού.

## Επί των δικαστικών εξόδων

- 31 Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η οποία κατέθεσε παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, δεν αποδίδονται. Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπύπτοντος που ανέκλυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς,

### ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

κρίνοντας επί των ερωτημάτων που του υπέβαλε, με Διάταξη της 29ης Ιανουαρίου 1992, το Finanzgericht Düsseldorf, αποφαινεται:

- 1) Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 2719/75 της Επιτροπής, της 24ης Οκτωβρίου 1975, περί καθορισμού των νομισματικών εξισωτικών ποσών καθώς και ορισμένων συντελεστών απαραίτητων για την εφαρμογή τους είναι ανίσχυρος, καθόσον καθορίζει τα νομισματικά εξισωτικά ποσά που εφαρμόζονται σε κάθε προϊόν που προκύπτει από τη μεταποίηση αραβοσίτου εντός ορισμένης αλυσίδας παραγωγής σε επίπεδο τέτοιο, ώστε το άθροισμα των ποσών αυτών να ανέρχεται σε συνολικό ύψος σαφώς ανώτερο από το νομισματικό εξισωτικό ποσό που ισχύει για τη χρησιμοποιηθείσα ποσότητα αραβοσίτου και καθόσον καθορίζει τα νομισματικά εξισωτικά ποσά που εφαρμόζονται στο άμυλο αραβοσίτου και στα παράγωγά του προϊόντα επί άλλης βάσεως αντί επί της τιμής παρεμβάσεως του αραβοσίτου μειωμένης κατά το ποσό της επιστροφής κατά την παραγωγή του αμύλου όπως επίσης είναι ανίσχυροι και οι κανονισμοί οι οποίοι τον τροποποιούν ή τον αντικαθιστούν και οι οποίοι πάσχουν από το ίδιο εμφανές σφάλμα στον υπολογισμό των νομισματικών εξισωτικών ποσών που εφαρμόζονται στα επίδικα παράγωγα προϊόντα.
- 2) Ένας επιχειρηματίας, ο οποίος, πριν την ημερομηνία εκδόσεως της παρούσας αποφάσεως, άσκησε ενώπιον εθνικού δικαστηρίου προσφυγή

στρεφόμενη κατ' αποφάσεως εισπράξεως νομισματικών εξισωτικών ποσών εκδοθείσας βάσει κοινοτικού κανονισμού που αναγνωρίσθηκε ως ανίσχυρος με την παρούσα απόφαση, δικαιούται να επικαλεστεί το ανίσχυρο αυτό στο πλαίσιο της δίκης ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου.

- 3) Το ίδιο δικαίωμα έχουν οι επιχειρηματίες οι οποίοι, πριν την ως άνω ημερομηνία υπέβαλαν διοικητική ένσταση προκειμένου να τους επιστραφούν νομισματικά εξισωτικά ποσά που κατέβαλαν βάσει του κανονισμού αυτού.

Due	Mancini	Moitinho de Almeida
	Díez de Velasco	Edward
Κακούρης	Joliet	Schockweiler
	Rodríguez Iglesias	Grévisse
Zuleeg	Kapteyn	Murray

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 26 Απριλίου 1994.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

R. Grass

O. Due